# Udtagelse om specialtilbud på Tingbjerg Skole

Forældrene i Skole- og Fritidsbestyrelsen på Tingbjerg Skole er kede af udsigten til, at vores specialtilbud måske skal lukke.

Specialtilbuddet har gennem mange år været en vigtig del af vores skole og lokalområde. Den har givet børn med særlige behov mulighed for at gå i skole i trygge og velkendte rammer, tæt på deres lokalområde. Derfor er det selvfølgelig ærgerligt, hvis vi mister et tilbud, som har haft stor betydning for både børn og familier.

Når det er sagt bakker vi op om skolens vurdering af, at en eventuel omstilling til en ny børnegruppe skal give mening både fagligt, pædagogisk og økonomisk for hele kommunen. Det vigtigste er, at børnene får det tilbud, der passer bedst til deres behov.

For os som forældrebestyrelse er det særligt vigtigt, at de kommende forandringer sker på en ordentlig måde, hvor der bliver taget hensyn til både børn, forældre og ikke mindst medarbejdere.

For børn med særlige behov kan ændringer i deres hverdag og kendte rammer være særligt svære. Derfor mener vi, at der skal være fokus på tryghed, kontinuitet og tydelig kommunikation gennem hele processen. Forældrene skal inddrages og have klar besked om, hvad ændringerne betyder for netop deres børn.

Det er ligeledes vigtigt, at medarbejderne bliver mødt med åbenhed, tydelig information og respekt for deres individuelle ønsker og behov i forbindelse med de kommende forandringer.

Vi synes, det er trist, at vores lokalområde risikerer at miste et specialtilbud, som har været en del af skolen i så mange år.

Vi bakker op om skolens tilgang og vil gerne understrege, at uanset hvilken løsning der vælges, skal hensynet til børnene og en tryg og ordentlig overgang være det vigtigste.

Med venlig hilsen

**Skole- og Fritidsbestyrelsen**
Tingbjerg Skole

Ang. tilpasning af kapacitet på specialområdet og udfasning af segregeret specialtilbud.

Vi som ansatte er ærgerlige over måden, hvorpå vi bliver inddraget og informeret i processen. Vi oplever at blive varslet om eventuelle ændringer så langt henne i forløbet, at ændringerne allerede synes besluttet.

Den 6. oktober bliver vi orienteret om en forestående tilpasning af kapaciteten, der vil betyde udfasning og tilpasning af de eksisterende specialtilbud. Fristen for høringssvar er 30. oktober og beslutningen træffes endeligt d. 19. november. Det føles som om, at vi er blevet kørt ud på et sidespor, og at man ikke i virkeligheden er interesseret i vores synspunkter i sagen.

Ved nærmere gennemlæsning læses det endda som om, at beslutningen er taget, og at vi i specialklasserækken på Tingbjerg Skole og Fritid skal udfases. Direkte citeret fra det slideshow, som medarbejderne præsenteres for, fremgår det at " Efter den politiske beslutning aftales en udfasningsplan for tilbuddet eksisterende elever."

Vi som ansatte i specialtilbuddet ønsker med dette høringssvar at gøre opmærksom på, hvorfor et specialtilbud på Tingbjergskole skal fastholdes.

Nærmiljø:

Tilbuddet ligger i et område af København hvor der ikke findes andre specialtilbud. Tilbuddet har en stor del af elever fra nærområdet, og det har stor betydning for deres følelse af at tilhøre et større fællesskab, at de kender elever fra den øvrige del af skolen og kan være en del af deres fællesskab efter endt skoledag. Man ser tit, at elever, der segregeres, har svært ved at skabe og opretholde sociale relationer udenfor skoletid. Det gør sig i meget lille omfang gældende for vores elever, der stort set alle har venner i nærområdet. Det opleves som særligt værdifuldt for dem at have adgang til venner, en adgang de ikke ville nødvendigvis ville have, hvis ikke specialtilbuddet lå her, idet langt fra alle forældre har ressourcerne til at arrangere legeaftaler og transportere børnene mellem bydelene. Hvis vores specialelever derfor ikke har et specialtilbud i deres nærområde, er vores frygt, at de i høj grad ville være i risiko for at blive ramt af ensomhed.

Ny Målgruppe:

Specialtilbuddet på Tingbjerg varetager pt. elever med en lavere IQ end gennemsnittet, og i vidtgående omfang har eleverne et større behov for støtte, både fagligt og socialt. Når man har en lavere IQ end gennemsnittet, kan ens sociale forestillingsevne og forståelse være udfordret, og der er brug for voksne med kendskab til de udfordringer, dette måtte medføre for

den enkelte, der kan guide de pågældende elever gennem en hverdag med store sociale og faglige krav. Vi kan ikke tage for givet, at vores målgruppe kan koble årsag-virkning sammen, og det skaber store udfordringer i et fællesskab, når man har elever, der ikke kan se deres andel i en konflikt eller har svært ved at tage ansvar, fordi ansvaret ikke ses som tilhørende dem. Vores målgruppe har brug for tydelig guidning og støtte til at sikre social trivsel, og den støtte vil de ikke kunne få i et stort fællesskab.

Derudover er vores erfaring med vores målgruppe, at mange af eleverne qua deres lave iq er meget konkret tænkende. Allerede fra 4. klasse lægger mange undervisningsmaterialer op til mere eller mindre abstrakte refleksioner og brug af en forestillingsevne, som vores elever ikke besidder. At tænke abstrakt og at foretage komplekse refleksioner over en tekst, sætte sig i andres sted og forstå, hvad handlinger medfører for den enkelte og for fællesskabet, er ikke nødvendigvis, faktisk langt fra, evner, som elever med en iq under 70 har. Det vil sige, at allerede fra 4. klasse vil eleverne blive sat af i undervisningen. Det fremmer ikke trivsel og det fremmer ikke tro på egne evner eller muligheder for at lykkes. Utallige undersøgelser peger på, at elever, der ikke trives i det faglige fællesskab, heller ikke trives generelt. Vi kan ikke være bekendt med åbne øjne at skabe elever i mistrivsel.

Selvom kommunen lægger op til en ny målgruppebeskrivelse, vil vi, qua vores erfaringer med vores målgruppe, som er elever med lav iq, argumentere for, at disse stadig skal have et specialtilbud, hvis de skal have mulighed for at lykkes som elever, som venner og som mennesker.

Kompetencer:

Medarbejderne i specialtilbud på Tingbjerg skole har mange års erfaring i arbejdet med elever der har gennemgribende og vidtgående varige støtte behov grundet deres lave IQ.

Medarbejderne har gennem de seneste år fået skabt et stærkt og stabilt tilbud for elever og familier. Vi har en alsidig værktøjskasse, der indeholder en bred variation af metoder og tilgange, som styrker vores blik på og tilgang til eleverne og styrker deres trivsel. Vi har elever, der er glade for at gå i skole og som udvikler sig både personligt, fagligt og socialt.

Det lykkes vi med, fordi vi er en solid og fagligt stærk medarbejdergruppe, der har mange års erfaring med præcis denne elevgruppe, og vi formår gennem vores særlige specialpædagogiske blikke og vores brede metodiske kendskab, at skabe en hverdag, der i høj grad er tilpasset den enkeltes behov.

Vi arbejder ud med afsæt i low arousal, mentalisering, empatisk validering, anerkendende pædagogik, narrativ psykologi og neuroaffektiv udviklingspsykologi. På en bund, der er så metodisk, psykologisk og pædagogisk solid formår vi at skabe reelle forandringer og

muligheder for vores elever. Vi formår at skabe trivsel, hvor der før var mistrivsel. Vi er en medarbjedergruppe med en særlig viden, en viden der er efterspurgt og nødvendig at bevare i en kompleks skoleverden, og vi er bekymrede for, at en udfasning af specialklasserækken også vil være en opsplitning af og tilintetgørelse af de kompetencer, vi besidder som gruppe.

Kommunens fokus på fællesskab:

Vi er enige i at alle har brug for at være en del af et fællesskab. Det skal være et fællesskab man kan rumme og et fællesskab der kan rumme en. Det store skolefællesskab er ikke for alle, og det kan være ødelæggende for nogle at være en del af.

Når vi modtager elever, der har været en del af det almene skolefællesskab, modtager vi ofte elever, der er i mistrivsel på grund af fejlslagen inklusion. Det er elever, der har oplevet mobning, elever der har oplevet, at undervisningen foregår hen over hovedet på dem, elever er oplever ikke at kunne danne venskaber, fordi de bliver valgt fra, elever der føler sig ensomme og forkerte og har mistet troen på, at også de kan noget. De har oplevet at blive ekskluderet for deres særheder eller manglende faglige formåen, de har oplevet at blive udstillet af de andre og har nogle gange oplevet at være blevet gjort til den, man kan få til at gøre og sige dumme ting, fordi de ikke kan gennemskue det sociale spil, og det har konsekvenser for deres selvværd og selvtillid. Vi har på nærmeste hånd været vidner til hvad det lille fællesskab, specialtilbuddet gør for de her elever. Når de får lov til at indgå i et lille fællesskab, så blomstrer de og udvikler sig i deres tempo, og får en tro på sig selv og deres værd. De lærer at også de kan bidrage med noget vigtigt. De lærer, at også de kan brillere i undervisningen. De lærer, at også de kan rykke sig og nå steder hen, som de ikke troede var muligt. At de rykker sig fagligt. Og det lærer de, ikke fordi målene ændrer sig, men målestokken er en anden.

Når vi spørger disse elever, om de savner det store fællesskab, siger de nej. De ved godt hvad de taler om. De har prøvet det. De har prøvet at blive kørt over fagligt, valgt fra socialt og at sidde alene i en klasse, hvor alting går for hurtigt. Det har de hverken ønske om eller behov for at være en del af igen. De sætter pris på det lille fællesskab. De sætter pris på den tryghed der er i, at de sociale dynamikker er til at gennemskue og overskue. De profitterer af ikke at skulle forholde sig til det, de oplever som kaos, på daglig basis. For når man har lav iq, er selv en lille social og faglig kompleksitet en stor mental udfordring.

Når vi hører om de planer der er for at nedlægge specialsporet for børn med lav iq, bliver vi dybt bekymrede på vores målgruppes vegne. Vi bliver bekymret for, at det vil føre til øget mistrivsel, vi bliver bekymrede for at det vil føre til tabt læring og tabte muligheder og tabt livsduelighed. Vi bliver bekymrede for, at det betyder tab af det gode børneliv for de børn, det vedrører.

Vi håber kommunen er opmærksom på konsekvenserne ved at tvinge børn ind i et fællesskab de ikke kan rumme og vokse i, og som ikke kan rumme dem, og vi håber også at kommunen genovervejer, om denne beslutning og ændring, er det bedste man kan gøre for at sikre et godt og trygt børneliv i København.